

egen Maade, forekommer det mig, at aflægge Regnskab paa for Penge, som komme ind gennem Mulkter, som komme frem paa Grund af Lovovertrædelser; at Regnskabet herfor ikke skal aflægges paa anden Maade end den, at Regnskabet fremlægges for samtlige Sognes beboere — det forekommer mig at være en Form, som ikke er almindelig ved andre Regnskabs Aflæggelse, saa at jeg ogsaa af den Grund skal foretrække, at de Fattiges Kasse, som jeg ønsker alt Godt, og som jeg der, hvor jeg hører hjemme, gjerne skal bidrage min Skjerv til, faaer sine Indtægter paa den Maade, som det oprindelig er paatænkt, og ikke gennem Bøder for Lovovertrædelser, saameget mere som der for disse, som jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, ikke aflægges som for andre Bøder et ordentligt formrigtigt Regnskab, saaledes som man nu engang bruger det, hvorimod det kun bliver fremlagt til Estersyn for Sognebeboerne.

Justitsministeren: Til de af det ærede Udvalg til dette Afsnit stillede Forslag har jeg Intet at bemærke, navnlig kan jeg ikke længere have de Erindringer at fremsætte imod den nye § 42, som jeg ved anden Behandling fremhævede, idet Redactionen nu er saa klar, at det tydelig fremgaaer, hvad Meningen af Paragraphen er, og som Folge deraf kan jeg heller ikke have nogen Betænkelighed ved at tiltræde den, hvad Realiteten af den angaaer. — Det af 15 ærede Medlemmer stillede Forslag til § 37 kan jeg derimod ikke gaae ind paa. Den af de ærede Forslagsstillere, der førte Ordet for dette Forslag, yttrede, at ved at Mulkterne gaae ind i Fattigkassen opnaaes ikke Hensigten med dem, nemlig, at de komme de Fattige tilgode; men den ærede Taler fæller meget, naar han troer, at Diemedet med Idømmelsen af Mulkter er at komme de Fattige til hjælp. Diemedet er at straffe dem, der have overtraadt Loven; og det er kun en tilfældig Omstændighed, hvor Mulkten gaaer hen. Det er en staaende eller vedtagen Regel i Lovgivningen, at, hvor der ikke siges, hvem Mulkten skal tilfalde, hvor der ikke er nævnt en speciel Kasse, gaaer den til Fattigkassen, uden at det

dog beryed nærmest er tilfattet at understøtte de Fattige. Som den ærede foregaaende Taler ganske rigtigt bemærkede, tænkte man sig heller ikke ved Dpretelsen af de Fattiges Kasse, at Mulkter skal tilfalde den; thi det er jo dog aabenbart, at, havde det været Hensigten, vilde man neppe have undladt allerede dengang, da Loven angaaende de Fattiges Kasse udkom, at bestemme noget Saadant, og det er navnlig med Hensyn dertil, at jeg har Meest at indvende imod Vædringsforslaget. Det vilde jo dog ogsaa være noget besynderligt, om man i et Tilfælde bestemte, at saadanne Mulkter skal tilfalde de Fattiges Kasse, medens de i andre Tilfælde skal indflyde i den almindelige Fattigkasse. Er der nogen virkelig Grund for den Tanke, at Mulkter ikke bør tilfalde den almindelige Fattigkasse, men derimod de Fattiges Kasse, saa bør man vælge den Fremgangsmaade, at man indbringer et Forslag til en almindelig Bestemmelse derom, hvori det bliver udtrykkelig fastsat, at alle Mulkter for Fremtiden skal tilfalde de Fattiges Kasse og ikke den almindelige Fattigkasse. Hvorvidt en saadan Lov vilde være hensigtsmæssig eller ikke, derom finder jeg for Dleblirket ingen Anledning til at udtale mig; skal jeg imidlertid udtale min personlige Mening, da er det den, at jeg for Dleblirket ikke finder tilstrækkelig Grund til en saadan Bestemmelse. Jeg maa derfor af disse Grunde erklære mig imod det af de ærede Forslagsstillere stillede Forslag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag til § 30:

At i sjette Linie, Ordene „og saa de nuværende“ udgaae, og efter Ordet „Møller“ sættes: „saavel de nuværende, som de fremtidige,“ vedtoges uden Afstemning som Redaction.

1) Udvalgets Forslag til § 32:

At i Slutningen „Communalbestyrelsen for“ ændres til „Justitsministeriet“. Vedtoges med 61 Stemmer.